

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27-04-2016 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Elżbieta Kwaśniewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Karina Drytkiewicz

Przy udziale oskarżyciela Komendy Miejskiej Policji w K. asp. sztab. P. C.

po rozpoznaniu w dniach 7.03.2016 r., 4.04.2016 r., 27.04.2016r.,

sprawy **D. F. (1)**, syna J. i A. zd. W., ur. (...) w J.

obwinionego o to, że:

w dniu 29 listopada 2015 roku o godz. 16.05 w miejscowości O. ul. (...) na drodze K-12, kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...), przekroczył dozwoloną prędkość o 53 km/h jadąc z prędkością 103 km/h na odcinku gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h z uwagi na oznakowanie znakiem D-42 (obszar zabudowany). Pomiaru prędkości dokonano za pomocą radarowego przyrządu do pomiaru prędkości Integra B

tj. o wykroczenie z art. 92a kw

1. obwinionego **D. F. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art. 92a kw i za to na podstawie art. 92 a kw wymierza obwinionemu karę 300,00 (trzystu 00/100) złotych grzywny,
2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 130,00 (stu trzydziestu 00/100) złotych.

UZASADNIENIE

W dniu 29 listopada 2015 roku w godzinach popołudniowych funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w K. A. J. i M. Ż. pełnili nadzór nad ruchem na drodze k-12 w miejscowości O.. Policjanci dokonywali pomiaru prędkości na urządzeniu ręcznym Integra B o nr (...), z ustawionym progiem czułości 70 km/h w systemie stacjonarnym, z pomiarem aut odjeżdżających. W tym samym czasie od kierunku miejscowości J. w kierunku K. jechał obwiniony, kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...). W pojeździe obwinionego znajdował się dorosły pasażer oraz dziecko. O godzinie 16.05 policjanci dokonali pomiaru prędkości oddalającego się pojazdu kierowanego przez obwinionego. W czasie dokonywania pomiaru F. (...) o nr rej. (...) był jedynym pojazdem oddalającym się tym pasem ruchu, żaden inny pojazd nie nadjeżdżał również z przeciwnika. W wyniku dokonanego pomiaru policjanci stwierdzili, że obwiniony poruszał się z prędkością 103 km/h. W miejscu dokonania pomiaru obowiązywało ograniczenie prędkości do 50 km/h. W tej sytuacji podjęli decyzję o zatrzymaniu obwinionego i w tym celu ruszyli za nim. Do zatrzymania pojazdu doszło w miejscowości O. na parkingu sklepu (...).

(dowód: notatka k. 1; świadectwo legalizacji ponownej k. 4; częściowe wyjaśnienia obwinionego k. 37; protokół z dnia 7.03.15 od. godz. 00:04:54 do godz. 00:18:23, protokół z dnia 4.04.15 od. godz. 00:18:20 do godz. 00:20:29 ; zeznania świadka A. J. protokół z dnia 7.03.15 od. godz. 00:20:12 do godz. 00:39:27; świadka M. Ż. protokół z dnia 7.03.15 od. godz. 00:39:28 do godz. 00:51:22; częściowe zeznania świadka M. P. protokół z dnia 4.04.15 od. godz. 00:01:25 do godz. 00:16:53; materiał fotograficzny k. 50-52)

Po zatrzymaniu policjanci okazali obwinionemu D. F. (1) urządzenie z oznaczoną prędkością, godziną dokonania pomiaru oraz wykonane zdjęcie, na którym nie zostały uwidocznione tablice rejestracyjne pojazdu. Policjanci zaproponowali obwinionemu mandat, z przyjęcia którego obwiniony zrezygnował w momencie, gdy został pouczone, że zostanie mu zatrzymane prawo jazdy.

(dowód: notatka k. 1, materiał fotograficzny k. 3, częściowe wyjaśnienia obwinionego k. 37; protokół z dnia 7.03.15 od. godz. 00:04:54 do godz. 00:18:23, protokół z dnia 4.04.15 od. godz. 00:18:20 do godz. 00:20:29)

Obwinionemu zostało zatrzymane za pokwitowaniem prawo jazdy, które następnie przekazano Staroście (...). Decyzją o numerze RK. (...).2.52.2015.KP w sprawie dotyczącej zatrzymania prawa jazdy obwinionemu w związku z przekroczeniem dopuszczalnej prędkości zostało umorzony wobec upływu terminu, w którym można było podjąć decyzję o zatrzymaniu, a dokument zwrócono.

(dowód: notatka k. 1, materiały postępowania administracyjnego k. 58-88)

Obwiniony D. F. (1) był wielokrotnie karany za wykroczenia w ruchu drogowym polegające na przekroczeniu dozwolonej prędkości. Obwiniony prowadzi własną działalność gospodarczą, z której uzyskuje dochód w wysokości ok. 5000 złotych,

(dowód: zapytanie o ukaranie k. 9-10)

Obwiniony D. F. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że policjanci zatrzymali go stwierdzając, że przekroczył prędkość, tymczasem on nie widział policjantów. Stwierdził, że jechał z prędkością ok. 50 do 60 km/h, w ruchu były inne pojazdy. Odmowę przyjęcia mandatu wyjaśnił tym, że nie rozpoznał swojego samochodu na okazanych niewyraźnych zdjęciach. Obwiniony nie pamiętał, czy okazywano mu prędkość pojazdu. W ocenie Sądu stanowisko obwinionego stanowi realizację przyjętej przez niego linii obrony, zważywszy na treści pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków A. J. i M. Ż., funkcjonariuszy policji, którzy dokonywali pomiaru, a następnie zatrzymania obwinionego w dniu 29 listopada 2015 roku. Zeznania te były rzeczowe, jasne i logiczne. Zostały także poparte treścią zgromadzonych dokumentów. Nie budzi wątpliwości, że obwiniony kierował pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) i to pomiaru prędkości tego właśnie pojazdu dokonała policja, a następnie w związku ze stwierdzonym wykroczeniem udała się za obwinionym. Jak wynika ze spójnej relacji policjantów w momencie dokonywania pomiaru widzieli tablice rejestracyjne pojazdu i kierowali się właśnie za pojazdem obwinionego, który udało się im zatrzymać dopiero po przejechaniu ronda. Zapamiętanie marki i tablic rejestracyjnych pojazdu, zwłaszcza gdy nie są one charakterystyczne dla danej miejscowości, dla doświadczonych policjantów Wydziału Ruchu Drogowego nie mogło stanowić problemu, tym bardziej, że policjanci nie tracili kontaktu wzrokowego z pojazdem, za którym się udali. Dodatkowo od pomiaru do zatrzymania obwinionego upłynęło niewiele czasu. Dojechanie do pojazdu obwinionego nastąpiło przed rondem, a zatrzymanie w bezpiecznym miejscu już za nim. Nie ulega wątpliwości, że policjanci nie mieli żadnych innych, poza przekroczeniem prędkości przez obwinionego powodów, by opuścić miejsce, w którym sprawowali nadzór nad ruchem i udać się za pojazdem kierowanym przez obwinionego. Różnice w treści zeznań funkcjonariuszy w zakresie dotyczącym marki pojazdu jakim pełnili służbę w dniu 29 listopada 2016 roku oraz brak pamięci w zakresie wskazania marki pojazdu, jakim poruszał się obwiniony nie wpływają na ocenę treści ich zeznań. Zeznania te świadkowie składali po 4 miesiącach od zdarzenia, a w międzyczasie wykonywali szereg innych interwencji, co mogło spowodować brak szczegółowości.

Wobec powyższego Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom obwinionego, w zakresie w jakim stwierdził, iż mogło dojść do pomyłki. Także twierdzenia D. F., że jechał z prędkością 50-60 km/h są niewiarygodne, zważywszy na zeznania świadków i dokonane pomiary. Z tych samych względów nie zasługują na wiarę twierdzenia obwinionego, że ruch był wolniejszy ponieważ zaraz było rondo i co za tym idzie nie mógł rozwinąć prędkości wskazanej na urządzeniu. Natężenie ruchu w żaden sposób nie wpłynęło na dokonany pomiar, bowiem podczas pomiaru urządzenie

było ukierunkowane wiązką na oddalający się pojazd obwinionego. Nie budzi wątpliwości Sądu, że jakość zdjęć wykonanych urządzeniem Integra była słaba i nie pozwalała na identyfikację pojazdu. Jednakże, jak wynika z zeznań funkcjonariuszy, obwiniony nie kwestionował początkowo przekroczenia prędkości, a odmówił przyjęcia mandatu w związku z zatrzymaniem mu prawa jazdy.

Jako częściowo wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadka M. P.. W ocenie Sądu znaczna ich część stanowi poparcie dla prezentowanej przez obwinionego linii obrony (zwłaszcza w zakresie wskazania prędkości poruszania się). W tej sytuacji z powodów wyżej opisanych, podobnie jak wyjaśnieniom obwinionego, w tym zakresie Sąd nie dał im wiary.

Sąd nie odmówił natomiast wiary, wobec braku dowodów przeciwnych, wyjaśnieniom obwinionego, iż nie widział policjantów dokonujących pomiaru. Jest to prawdopodobne również z tej przyczyny, iż pomiar dotyczył pojazdu oddalającego się i to ze znaczną prędkością.

W sprawie brak jest podstaw do kwestionowania okoliczności, iż urządzenie, którym przeprowadzono pomiar było zalegalizowane, a dokonany nim w sposób zgodny z instrukcją pomiar nieprawidłowy. Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w sprawie (w tym dokumenty postępowania administracyjnego), bowiem zostały sporządzone przez uprawnione organy w ramach ich kompetencji.

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na stwierdzenie, że obwiniony D. F. (1) w dniu 29 listopada 2015 roku o godz. 16.05 w miejscowości O. na ul. (...) na drodze K-12, kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 53 km/h jadąc z prędkością 103 km/h na odcinku gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h z uwagi na oznakowanie znakiem D-42 (obszar zabudowany). Swoim zachowaniem obwiniony zrealizował znamiona art.92a kw, który przewiduje odpowiedzialności osoby, która prowadząc pojazd nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą (art.20 ust.1 ustawy Prawo o ruchu drogowym) lub znakiem drogowym.

Działanie obwinionego było zawinione i godziło w dobro jakim jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym. Obwiniony nie znajdował się w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej.

Wymierzona obwinionemu grzywna w wysokości 300 złotych jest w pełni adekwatna do stopnia jego zawinienia. Uwzględnia również aktualną sytuację materialną D. F. (1). Przy jej wymiarze jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność D. F. za wykroczenia drogowe. Sąd nie dopatrył się w sprawie okoliczności łagodzących.

O kosztach orzeczono na podstawie art.118§1 kpow.